

Gül'e Mektuplar 3

– HacıAli Bayram · 06 Nisan 2009

Sevgili okur,

Gül hanım kendinizden biraz bahseder,daha iyi tanımamıza yardımcı olur musunuz,ricamıza aşağıdaki yazısıyla karşılık verdi.Ya anne babayız,yadda olacağız..Çocuklarımıza karşı görevlerimizi yerine getirirken daha dikkatli davranmamız gerektiğini gösteren ibretlik bir hayatı var,kızımızın.Belki sanal dünyada birbirimizi tanımadan yazışmanın avantajıyla çok açık ve net tanıyabiliyoruz,Gül hanımı.. Buyurun...

Tarih:19 Aralık 2008 Cuma 12:43:15

RE:RE:RE:selam en selame

aşk hayatım

Köyde otururken yani çocukluğumda, birini seviyordum. adı Muhammetdi. Bir üst sınıftaydı ama birleştirilmiş sınıf olduğu için yine de aynı dershanedeydik. Bana bakar şarkılar söylerdi. Gözleri sevgiyle bakardı. Ben de onun duygularına karşılık verdim. Ona aşık oldum. Hiç konuşmazdık ama. Selam sabah bile yoktu aramızda. O da herkes gibi babamdan korkuyordu galiba. Yani öğretmeninden.

Bakıştık... bakıştık, bakıştık. Okul yetmedi, okuldan sonra evimizin karşısındaki tepeden seyretti beni. Ben de habire dışarıda yapılacak işler bulup onu görmeye çalıştım. Onun uğruna çok kapı önü süpürmüştümdür.

Sonra o ortaokula geçti. O yıl bana bir mektupla aşkını açıkladı. Daha doğrusu bir sayfaya kalp çizmişti. İçine' Muhammet-tuğba' yazmıştı. Benim adım Tuba ya. Bir şeyler daha vardı ama, tam göremedim. Herkesin içinde vermişti, o kağıdı. O yüzden tüm kızlar peşime düşmüştü ne yazıyor diye. Kimse görmesin diye kendimi can havliyle okul tuvaletine attım. Kapı zorlanınca kağıdı deliğe bıraktım.

Onu o kadar çok seviyordum ki! Çok ağladım sonraları, o kağıt için. Ben yine karşılık veremedim. Herkes öğrenmişti onun beni sevdiğini. Annem bile beni suçladı; sen yüz vermeseydin olmazdı diye. Daha 10 yaşındaydım. Aklıma bile gelmeyen şeyler için suçlandım. Benden yine bir şey çıkmayınca, o da umudu kesti, galiba. Ortaokula devam ettiği köyde, başkalarıyla çıktı. Çok yakışıklıydı. Bizim köydeki çoğu kız gibi, o köydeki çoğu kız da onun peşinde koşuyordu. Bir sene sonra ben de o ortaokuldaydım. Bakışmalar devam edip duruyordu. İlk aşk, ilk sevgi unutulur mu?.

Galiba o yüzden, hem arabayı açıp bana şarkılar dinletiyor, hem o yüzden başkalarıyla çıkıyordu. Ama, ben hep sevdim onu, hep sevdim.. Sonra o liseye geçti. Ben de liseye geçtiğim de, biz il merkezine

taşınmıştık. O ilçede okuyordu. Duyuyordum çapkınlıklarını. Ama yaz gelip de köye gidince de bana yazılıyordu. Aşk şarkıları dinletmeler, saatlerce bizim evin karşısında oturmalar, filan. Bu her yaz, her bayram böyle devam etti. Unutacak gibi oluyordum, o umut veriyordu, tekrar bağlanıyordum. Sonra o polis meslek okuluna gitti. Diyarbakır a. Ben buraya geldim.

Bir gün benim arkadaşım, onun da amca kızından bulmuş, numaramı. Mesaj attı. Çıkmaya başladık. İlkokuldan beri sevdiğim çocuğa kavuşmuştum. Öyle mutluydum ki, her an bu mutluluk bitecek diye korkuyordum. Alışık değildim büyük mutluluklara. Hayalimde onunla evleniyor, ayaklarını yıkıyordum ama, ona evlenecek miyiz dediğimde
-bakalım. Kısmet, böyle şeyler belli olmaz, diyordu. Bir de bu ilişkiyi kimse bilmesin, istiyordu. Sanki içinde kalan bir ukdeydin. Hevesini alıp gidecekti.

Eli elime değmedi bile. O Diyarbakır'da ben Konya'da. Ama bi süre sonra mesajda, telde cinsellik istedi. Çok sevdiğim için kıramadım onu. İğrene iğrene telde veya mesajlarda onu tatmin ettim. Yüzümü de bi kere bile göstermedim. msn de kamera yok diye yalan söylüyordum. Ama o çok yakışıklıydı benim gözümde, beni görünce çirkinim diye terk eder sanıyordum.

Nerden bileyim erkeğin başka şeylerle de idare edeceğini. Ama çirkin de değilim işin garibi. Ben de çevremdekiler de güzel buluyor beni. Ama dedim ya layık hissetmiyordum kendimi, ona. Gözümde öyle büyüktü. Ancak, bu tavırları beni kendinden soğutuyordu.

4 -5 ay sonra, bir gün piknikteydik, kızlarla. Nur cemaatinin yurdunda kalıyordum. Bana mesaj atmış bu, msn ye gel diye. Durumu bilen bi kaç arkadaş da biraz eğlenelim diye ona masaj atmışlar, benim telden. Telefonum onlardaydı. Ben çeşmeye gitmişim. Buna demişler;

-Ben senden bıktım, cart curt ayrılalım, filan. Bozulmuş haliyle. Ben durumun farkına varıp olaya el koydum. Anlattım ama, ben senin arkadaşlarının oyuncağı mıyım, deyip ter ketti.

Dünyam başıma yıkılmıştı. İlk ayrılık herkese koyar zaten. Kendimi dağıttım iyice. Yalvardım yakardım, insafa gelmedi. Sonunda umudu kestim. Vaktimi nette öldürdüm. Her gün, sürekli erkeklerle chat yaptım. Normal sohbetlerdi. Bana teklif edenler oldu, benim teklif ettiklerim oldu.

Hatta biri Konya'ya geldi, Adana'dan. Evde kimse yoktu. Utanmadan cemaat evine aldım, onu. İlk kez orda elim, tenim, her şeyim erkek eline değdi. İlişki olmamıştı ama. Sabah dedi,
-sevgili olalım. Sen çok ideal bi eş adayısın.
-yok, dedim. İğreniyordum kendimden.
-Yok dedim, gitti.

En son, Bünyamin diye biriyle sevgili, olduk. 2 hafta filan konuştuk. O da cinselliğe girmeye başlayınca

yine kendimden öğrendim.
Ama mutluydum, biraz da. Yine terk edildim.

Yaz tatili olmuştu, o ara,köye gittik yine. Yine aradım onu, gözünün önünde durdum,olmadı. Okul açıldı sonra. Haksız yere terk edilmek vurmıştu beni. Başka birini bulursam unutacağımı düşündüm. Evimizin altındaki marketin sahibi çok tatlı biriydi. Git gel, sohbeti koyulaştırmıştık ama, hiç yan gözle bakmamıştım.

O boşlukta, ona aşık oldum. Deli gibi hem de. Evli olduğunu sonradan öğrendim. Karısını sevmediğini, evliken başka sevgilileri olduğunu. Seccadede çok ağladım. Onu unuttur Allah'ım, diye. Sonra dayanamadım, yine gittim, ona. Zaten yaptığımız bi şey yoktu. Sohbet ediyorduk sadece. Ama birbirimize tutkunduk.

Bir gün bana açıldı.Açıldığı anda da cinselliği açtı. Aşıkmiş, istiyormuş beni, filan. Yine yok diyemedim ve bekaretim hariç her şeyimi kaybettim.

Ama vicdan azabı da beni rahat bırakmıyordu. 4 5 ay sonra onu da terk ettim. Hiç kolay olmadı, ondan kurtulmam. O kadar çok tehdit etti ki, beni.

-fotoğrafların videoların var nete veririm, seni rezil ederim, dedi. Aradı küfürler etti. Nerdeyse polise gidecektim.

Staj hocam teskin etti, beni. Abdurrahman hoca. O anlar benim en kötü zamanlarımdı. Dağa kaldırım seni, dediği için sokağa çıkamıyordum. Onu iyi tanıyordum, yapardı. Numaramı filan değiştirdim, geçti gitti.

Bu arada Abdurrahman hoca da bana aşıkmiş. Onu da bu yaz öğrendim. Hemen iletişimi kestim.

40 yaşında. 2 çocuğu var. Karısına yazık ya.

Böylelikle 3. sınıf oldu. Tövbeliydim erkeklere. 2. dönemde, ortak bir derste, bir çocuk hoşuma gitmeye başladı. Romanyalıydı ama, Türk'tü. İlahiyat okuyordu. Bu sefer tamam dedim, yine hayaller kurdum. O da başladı, 2. haftada öpüşelim demeye. 2 hafta da ben direndim, sonra kıramadım. Onunla da iki ay çıktık, yaz tatili oldu. Onla pek bir şey yaşamadık yani.

O Romanya'ya gitti tatilde, ben memlekete. İletişim yok, bir şey yok.Bende de ona karşı bir şey kalmamıştı. O sırada Yaşar teklif etti, sınıf arkadaşım. O çocuk, bu çocuk işte. İmam nikahı yaptığımız.

Dedim ki, o teklif edince, kendi kendime. Çocuk Konyalı, sen Kırşehirli, aranız yakın. Hem sınıf arkadaşın, hem mesleği var, bununla kesin evleneceğim. O kimseyle çıkmamıştı ama, abaza bi insandı.

Tabi sonradan öğrendim. Netteki, pornoda ki, erotikteki karı, kız ondan sorulmuş.

Neyse biz çıkmaya başladık. Mutluyduk. Sonra kısıtlamalar başladı. Yazarlıktan vazgeç, öğretmenlikten vazgeç, onu giyme, bunu giyme. Kendi kötü niyetliydi hep kızlara karşı, tabi önceden, herkesi de kendi gibi sanıyordu. Kitapçıdan kitap alırken adamla konuştum diye beni terk etmişti. Kaç gün sonra barışmıştık. Artık temiz bir hayat istiyordum, ses etmedim.Oyüzden, varsın evimde oturaydım, ne olacak.

Okadar zor günler geçirdim ki. Öyle inatçı, öyle paranoyak, öyle aşağılık kompleksli birini tanımadım hiç. Ben hep verdim, o hep aldı. 17 ay geçirdik. Düşüp bayıldığımı, yerlerde süründüğümü bilirim. Onun yüzünden,Antidepresana başlamıştım.

Öyle bir baskıcıydı ki, kendi evimin, anne babamın yanında bile etek, başörtüyle dolaştırırdı. Neymiş, her an biri gelebilirmiş. Ben bunları yaptım, o bana ne yapmış. Kariya kıza bakmalara, pornoya, sapkınılığa devam etmiş.

Kız kardeşimi hayal edip durmuş. Nerde bir güzel görse kendinden geçerdi, zaten. Güzel arkadaşlarımı hayal edip durmuş. Kendi bunları yaptığı için de, ben yapmayayım diye, beni bastırmış. Bunları da niye yapmış biliyor musun, ben onu üzümüşüm bir şekilde. O da böyle yaparak beni üzümüş.Aklı sıra intikam almış.

Tabi sonradan haberim oldu, bütün bunlardan. Ama benim üzmem de ağır şeyler değil, babam var diye teli açamasam, hemen onu aldattığımı düşünüp, beni rahatsız edecek şeyler yapıyormuş.

Öyle düşünmesine sebep de yoktu, aslında. Bilmiyordu geçmişimi. Çıktığımı biliyordu ama, yaşadıklarımından haberi yoktu.

Nikah kıydırdı, sonra.

Günah birlikteliğimiz derdi. Başkalarına yapınca değil de bana gelince günah oluyordu.

Namaz filan kıldığı da yoktu. Öyle günahahtan çekinen biri de değildi pek. İstemediğim halde nikah oldu. Bekaretimi nikahtan önce vermiştim, zaten. falan filan..

Benden her şeyimi, hayallerimi bile istedi. Kendi zaaflarına yenildi.

Bıraktım ben de o yüzden. Bırakmadı beni. Nefret etsin diye de, geçmişimi anlattım. O anda serbest kaldım ama, nefret de edemiyor. Acı çekiyor.

--Keşke anlatmasaydın diyor.

Söylediklerim beynini kemiriyormuş.

Psikologa götüreceğim onu.

Başka türlü bırakmaz peşimi.

Öyle işte..

Tarih:20 Aralık 2008 Cumartesi 01:26:17

RE:RE:salam en selame

Gül hanım,

hayırlı geceler.

Nasılsınız.Umarım yazışmaya başlamak nispeten rahatlatmıştır.Cidden zor günler geçirdiğiniz anlattıklarınızdan ve bana ulaşan etkileşimden anlaşılıyor.Sizi düşünmeye başladığım andan buyana ben de rahatsızlandım.Belki bilmezsiniz böyle durumlarda yardımcı olmak isteyen kişiye geçer karşıdaki kişinin sıkıntıları.Zaten yararlanması da üzerindeki yükün paylaşılmasından dolayıdır.

Eğer gerçekten içinde bulunduğunuz durumdan kurtulmak istiyorsanız,geçici bir kaçış değil de tümünden kurtulmaksa dileğiniz,ruhunuzu, vicdanınızı rahatsız eden hatalarınıza son vermek,Allah'ın sınırlarına çekilmek,sakin ve mutlu bir hayat özlüyor,istiyorsanız,öncelikle Allah'a,kendinize ve bana kesin söz vermelisiniz.

Söylenilenleri yapacağınızdan emin olmalıyım.

Yaşadıklarınızın ve davranışlarınızın sonu böyle bir makamdır, herkes için.Vicdan azabı,yalnızlık duygusu,çaresizlik..Arkası ruhsal yönden tedaviye uzanacak birtakım rahatsızlıklardır.Kaybolma duygusu,umutsuzluk,kendini bırakma,ümmin sistemin iflasıyla bedensel rahatsızlıklar vs.

Şimdi gerçekten tövbe edebilirsiniz,kurtuluş kapıdadır.İlk iyileşme belirtileri için,yirmi bir güne,daha iyisine kırk birgün,kendini çok iyi hissetmek için üç ay zamana ihtiyaç var.Ne dersiniz yapabilir miyiz. Gerçekten kurtulmak istiyor musunuz.

Çocukluğunuzdan başlayarak kendinizi yıpratmışsınız.Sorunlarınızın kaynağını hep dışarıda aramış,kendinizi ihmal etmişsiniz.Çok kişi sizin gibi yapıyor, günümüzde.Yalnız değilsiniz.Bak ne güzel bir okulda dünyanın en güzel mesleğine hazırlanıyorsunuz.Güçlü bir kişilik ve eğitim gerektiren bir mesleğe talipsiniz.

Geleceğin Gülleri sizin ellerinizde açacak.

Derdinizin cinsellik olduğunu da sanmıyorum ama, erkeklerle fazla ilgilenmiş, sizi yıpratmalarına izin vermişsiniz.Erken yaşta başkalarına sığınmak istemişsiniz.Anne baba ilgisinin,aile içi korumanın yetersizliğini başka alanlarda aramışsınız.Maalesef hemen her erkeğin kadın ve kızlardan ilk beklentileri o yaşlarda cinselliktir.

İltifatlarının altında,gelecek vaatlerinin altında anlık cinsel dürtülerini tatmin vardır.Karşısındakinin ne düşündüğü umurlarında olmaz.

Bu tür ilişkilerin acısını daha çok kızlar çeker.

Bunu fazla önemsemeden geleceğe bakmak,alınan dersin gereğini yapmak lazım.Okulunu bitirip,tayinin çıkıp,çalışan ekmeğini kazanan bir birey oluncaya ve benzer bir namzet kişi buluncaya kadar, cinselliğe ara vermeye karar vermelisiniz.

Kendinizi bir yoklayın.Kesin kararlıysanız bismillah deyip yola çıkalım.Allah'a sığıalım.Kafam sizinki kadar karışık,o nedenle derdimi tam anlatamadıysam kusura bakma.Karışıklığım senin karışıklığından kaynaklanıyor.

İçinden bir ses ben yalnız yapamam derken,o sesi susturmadan yola çıkmak hatalı olur.İyi düşün..

Kocam dediğin adamla babanın izniyle mi evlendin.Merak ediyorum.Ailenden izinsiz yaptığın nikah asla geçerli değildir.O bir şeytani nefsin uydurmasıdır.O nedenle ilişkini sorgularken ona göre sorgula.Hem boşadı diyorsun,hem beni bırakmaz,onu doktora götüreceğim diyorsun.Onunla bir daha asla konuşmamalı,tarihe gömmelisin.

Yazdığın yazıları saatlerce emek vererek düzenliyorum.Lütfen imla kurallarına uyarak yaz.Örneğini aşağıda bulacaksın.Kaç hata giderdiğimi tespitte çalışsan üç saatini alır.Sen bir edebiyatçısın ve yazar olmayı düşünüyorsun.

Allah rahatlık versin.

Yardımlını senden ve benden esirgemesin.

-----«»-----

açığma-kün (12/20/2008)

-----«»-----

Günaydın

İmla kurallarına gelecek olursak bilmediğimden değil, hızlı yazdığımndan. Bir de büyük harfle otomatik başlatmayı bilmiyorum ondan.

Vereceğim söze gelirse;Evet ne dersiniz harfiyen yapacağım ama, bir hafta sonra. Çünkü;
-onunla konuşma, demişsiniz ama, bir hafta sonra bir oyun sergileyeceğiz, beraber.
Gruplar 2 ay önceden belliydi. Değişirme imkanımız yok. Oyun gereği provalarda filan sık sık muhatap oluyoruz. Oyundan önce iletişimi kesmem yani.

Hem de' Romeo / jülieti' oynuyoruz.

Evet yazışmak da iyi geldi. Vaktinizi ayırdığınız için teşekkürler.

Günaydın gül,

Tamam.Kolay gelsin.

Başarılar dilerim.